

in z jenu dekletum na Vuhred, na banhof, h
vnu. Ko pride v Vuhred, še le zamerka, da
dekleta ni, sta jo grede zgubila (?); kaj je za
napraviti, nazaj, pa jo klicati! Eva, Eva, so kri-
kali po lesu! Da se jednemu župniku zna tako
spoditi, kateri je v vsaki reči previden, tisto pa
ne zastopim. No, mladi gospod, pa mlada frava,
kaj znaš pomagat... Eden „Somerfrischer“.

St. Martin na Pohorju. Ljubi „Stajerc! Od
vseh strani beremo poročila o pretečenih voli-
tah; sprejmi toraj tudi iz zelenega Pohorja in
sicer od odstranjenega mirnega sv. Martina
tako poročilo iz časa volitve in politikujočega
misijona. Mi živimo tukaj na mali zeleni višavi
od nekdaj v lepem miru; čudno in neverjetno
se nam je dozdevalo časa čuti in brati v
daljini se godeče politikujoče razmere, katerih
tukaj nismo vajeni bili. Dozdevale so se nam
deloma zmišljene, deloma lažnjive, prepričali pa
samo se, da je večina vse gola resnica. Tekom
časa zadnje volitve imeli smo tukaj več znanih
in neznanih obiskov, sv. misjon, pastirski list,
zborovanje itd. Slišali in poslušali smo reči, da
so nas že ušesla srbelja in bolela, kajti pohorsko
vajo je le na ptičje petje, hrupče žage
in čiste šumeče potočke. Obiskal nas je pri sv.
Martinu v spremstvu gospodov neki neznani
Pišek na binkoštni podeljek. Po službi božji se
nas je zbralo pred cerkvijo, slišali smo iz ust
gospodov prijazne govore, zlate obljube. Gg.
Pišek in neki Peter iz Slov. Bistrice obljubila
sta, da bode Pohorje med drugim prepreženo z
najlepšimi cestami, in kaj še več. Mislili smo
si, kako pridejo ti gospodje ravno ob času vo-
litve, ker jih pa drugače videti ni?! Končno
samo na predlog Petra ploskali „živijo Pišek“,
— saj ja nič ni kostalo, — gospodje so se po-
slovili in Pohorci so si mislili: z Bogom, saj
nas ne vidimo več kot zopet ob času volitve.
V poznejšem času prišel je v sv. Martin tudi
od nekdaj znani Kresnik, ali kakor mu Pohorci
pravijo Ludvik; povabil nas je v gostilno g. Po-
tlesnika ter nam tam razlagal svoje mnenje;
razlagal nam je natančno zdajni politični žalostni
polažaj in trdil da ni upati pri teh nesrečnih
narodnih hujskarijah na boljše čase, pač pa na
hujše, dokler se vsi kmetje brez ozira na po-
litično mnenje in narodnost ne združijo zoper
kmetijske roparje in izsesalce. Slišali smo potem
o cerkvi tudi pastirski list. Več kot za sveto
vero brigal se je isti za volitve in sploh za po-
litiko. Med drugimi političnimi nazori prigovarjal
je ta pastirski list v celi vsebini, da ja naj
boljše volitvi pri volitvi samo le katoliškega
morda za državnega poslanca, da namreč preti
sveti veri pogin. Pogovarjali smo se in premiš-
ljali, kaj to nasilno branje neki pomeni. Pišek
in Kresnik sta gotovo krščanska moža, in kak
kotji nekrščanski pri nas ne kandidira, to pri-
gvarjanje je torej nepotrebno ter ima drugi
pomen. Ali smatra morda krščanski list Pišeka,
kateri je zboroval v sv. Martinu pri cerkvi in
drugod, kakor je slišati v farovžih, katoliškega,
in Kresnika zato ker je zboroval v pošteni Po-
stirskovi gostilni nekatoliškega? Ko bi bil pa
pastirski list označil, da škodujejo sv. veri po-
sami dnhovni kod nečistniki, krivoprisežniki,
goljufi, itd., bolj bi jo bil zadel. Končno je še
prisnil pečat klerikalni politiki sv. misijon na

lice. Prišli so namreč trije g. kapucini iz Celja,
da bi učili sv. vero. Pa kaj! o vboge prižnice
in spovednice, tu kod tam nič ko politika in
volitva; pa še več se je zlorabljala spovednica.
Nekaj prilik iz spovednice: — Kapucin: Koga bo-
dete volili? — Spovedenec: Še ne vem. — K.: Pa
morate povedati! — Sp.: Še ne vem! — K.:
Če ne volite Pišeka, ne dobite odveze itd. —
Drugi slučaj: Kapucin: Koga bode volil vaš
mož? — Žena: Ne vem! Kap.: Ja slišite go-
vorjenje? — Žena: Ne čujem, se ne brigam. —
Kap.: Prigovarjate moža, silite ga, da bo Pišeka
volil, drugače vam ne bo nikdar Marija poma-
gala! — Tretji slučaj: Kap.: Koga bode te vo-
lili? — Spovedenec: Ne vem! — Kap.: Pišeka
morate! — Spovedenec: Ne bodem ga, mislim
da ste prišli vero učiti, ne pa volitvo, itd. In
kaj še vse, to presega ves verski čut! In pri
tem še trdijo klerikalci, da vera peša; ne bi
bilo čuda, če bi! Mi hribovci smo še malo po-
kvarjeni, mi pravimo, da ne peša sv. Kristova
vera, kaj še, pač pa peša od farizejev in njih
delovanja pokvarjena vera! Prišel bi naj Kristus
z bičem ter rekel: Poberite se vi hinavci, vi
ste spreobrnili hišo božjo v jamo razbojnikov!
Ko smo že očakali v tem letu toliko novine,
smo si mislili, no tetos bodemo še imeli v sv.
Martinu sv. birmo. Prejšnje čase je bilo to te-
žavno, ker so se morali stari slabotni g. škofje
zaradi slabe ceste s štirimi volmi v nevarnosti
na Pohorje peljati. Zdaj pa imamo jako lepo
deželno cesto, da se brez vse nevarnosti lahko
najiminitnejša kočija pelje. Čakali pa smo zastoj,
— saj so nam blagi knezoškof poslali pastirski
list, na katerega kakor tudi na sv. misijon bo-
dimo morali čakati do časa nove volitve; oh
kak nam bode dolgočasno; upamo, pa, da se
bode tedaj g. poslanec Pišek že pripeljal čez
Fram, Kamenico in Voltino po ti zaobljubljeni
cesti. Srčen pozdrav „Stajerc“ od Pohorcev.

Hrastnik. V nedeljo 16. t. m. so imeli
otroci iz nemške šole konec šolskega leta s
svojo veselico, katero so jim pripravili gospodje
od rudnika in kemične tovarne. Bilo je vse
prav lepo urejeno. Ali začelo se je pripravljati
za slabo vreme; temu so se seveda naši zagri-
ženi nasprotniki rogali in smejali. Eden teh pr-
vaških zagrižencev po imenu Anze Krajšek je
celo rekel: da bi dež tako šel, da bi vse tiste
proklete Nemce neslo doli iz hriba... Je pač
dobro, da oslovski glas ne gre v nebesa. Kakršni
so stariši, taki so otroci. Toliko za danes. Ali
mi vemo še več drugih enakih hujskačev, ki
jih bomo prijeli, da bode javnost njih imena
izvedela.

Iz marnberškega okraja. Ljubi „Stajerc!“
Sprejmi po dolgem času zopet en dopis od
mene. V Ribnici na Pohorju zma-
gali so pri občinskih volitvah Nemci; ako
ravno so prvaki vložili rekurz, a
pomagalo jim ni nič, volitve so potrjene, kar
jih hudo jezi. Pred tremi leti vpili so „Svoji k
svojim“ a videli so, da jim to nič ne pomaga,
zopet lepo molčijo, in so pozabili na vsa gesla
in prvaške misli. Za spomin valja se jim še le
na Lipežovem travniku neki kozel od Sokola,
ki je tako sit da mu je trebuh počil. Ja tako
je prvaki, le lepo molčite, drugače se zna pre-
drugačiti še več.

Dama

ki drži kaj na zdravo ne-
govanje kože, ki boče zlasti
pege odstraniti ter mehko,
nežno kožo in beli tiste
dobiti in obdržati, umiva
se edino z
„Steckenpferd“ lilije-
nim mlečnim milom
(manka „Steckenpferd“) od
Bergmann & Co. Tüsch. a. E.
Kos za 80 h se dobi v vseh
apotekah, drožerijah in tr-
govinah s parfumom itd.

391

Novice.

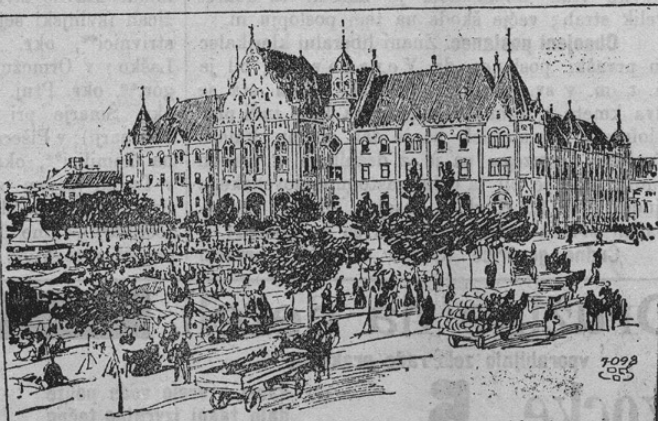
Sramoto delajo prvaški hujskači celemu
slovenskemu ljudstvu. Saj jim niti nedolžna deca
sveta ni. Ob zaključku šolskega leta na nemški
šoli v Šiški napadle so prvaške babe s fantalini
vboge otroke, so jih psovali, opljuvali in tudi
s kamenji obmetavali. Orožniki so podivjano
tolpo pregnali. To je posledica surove pisave
prvaških listov. Pfui Teufel čez tako zverinsko
počepjanje!

Plug cesarja Jožefa II. Prav ponižen je
plug, ki ga je napravil nepozabljeni cesar Jožef
II. slovitega. Razven noža je celi plug iz lesa.
Spretna kolesa so zvita iz veje in neobkovan.
Ta pohlevni plug rabil je cesar Jožef II. dne
19. avgusta 1769. Zadeva je itak znana, ven-
dar pa jo je dobro ponavljati; saj dokazuje
vendar globoko spoštovanje do kmetijskega stanu.
Bilo je tako-le: Tisti dan delal je kmet Jožef
Nowotny na svoji njivi, ko se je cesar Jožef II.
mimo peljal. Cesar je skočil iz voza, stopil
h kmetu in rekel: „Naj jaz enkrat poskusim“. Vzel
je potem plugove držaje v roke in zapo-
vedal kmetu, da naj konje požene. Mirno je
korakal čez sveže grude in mrmral: „Dobro
delo!“ Pravijo, da je njivo s plugom 17 krat
prekoračil. Potem je dal kmetu plug nazaj in
mu podelil pest tolarjev. Rekel je: „Gorko mi
je pa pri temu delu postalo. Ali zdaj vem tudi,
kako se izdeluje v potu obraza svoj kruh!“
Končno se je obrnil cesar k svojim spremlje-
valcem, pokazal na plug in rekel: „To je inštru-
ment miru in kulture, ki si bode bolj gotovo
svet pridobil nego vsi meči in kanoni. In kmet-
ski stan, ki vodi plug, je najzanesljivejši steber
držav in vladarjev. Zato pa čast kmetu in
plugu!“ — Moravski stanovi kupili so potem
od kmeta Nowotny dotični plug in ga shranili
v Brnu. Na cesti ob tisti njivi, na potu iz Brna
v Olumec pa so pustili spomenik napraviti. Ko
se je v času vojske ta spomenik uničilo, napra-
vili so družega, ki so ga pa sovražniki zopet
l. 1809 razbili. Tretji spomenik pa stoji še da-
nes. L. 1873 pripeljali so plug na svetovno raz-
stavo na Dunaj. V dotičnem paviljonu pa je
nastal ogenj, ali k sreči so pogumni možje zgo-
dovinski plug rešili.

Gospoda na deželi. Zdaj v vročih pasjih
dneh prihaja zopet gospoda na deželo, da tam
vročino lažje prenese. Pri temu ti „Sommer-
frischlerji“ dostikrat kmetom prav neprijetni
postanejo. List „Münchener N. N.“ jim vsled
tega sledečih 10 zapovedi priporoča: — Ako
greš na deželo, nikar ne misli, da smeš svojo
dobro vzgojo doma pustiti. — Prava prostost
počitnic ni surovost in nevezanost na deželi ni
brezobzirnost. — Ne pozabi, da ne slišijo polja,
gozdovi in travniki tebi in da jih moraš tedaj
vedno varovati. — Ne dovoli tvojim otrokom
vse, češ da smejo na deželi divjati; kar je
otrokom veselje, je dostikrat kmetu žalost. —
Prični tvojim otrokom spoštovanja do kmetijskega
dela; potem ne bodejo smatrali travnike za
igrališča, ne bodejo žitna polja zaradi par rožic
pobodili in nezrelo sadje iz dreves jemali. —
Ostani na cesti, kadar se izprehajaš. Zapri
vedno „gatre“ za živino, ker napraviš kmetu
drugače lahko veliko škodo. — Ne razbijaj po
cesti steklenic, kajti črepine lahko človeka in
žival hudo ranijo. Ne meči papir za zavijanje
jedil po tleh, ker je to neokusno. — Ne za-
sramuj kmetijskih šeg, ker so te posledica stare
tradicije in kmetom svete. — V polnem sta-
novanju ravnaj s pohištvo tako, kakor da bi
bilo troje. — Ne zahtevaj, da bi ti kmet vse
napol šenkal. Poletje je kratko in ljudje hočejo
za svoj trud tudi kaj zaslužiti. Tudi na deželi
velja geslo: Živeti in živeti pustiti!

Potres na Ogr- skem.

Že v zadnji številki smo po-
ročili o hudem potresu, ki je pri-
šel od ogrske pokrajine. Zlasti hudo
pridejeto je bilo mesto Kečkemet.
To mesto je doživelo tudi lanko
potres. Pri sedanjem ni ostala
mehca hiša nepoškodovana. Dim-
niki so padli na ceste in v stano-
vanjih se je razbilo vso pohištvo.
V mestu je zavladalo seveda veli-
kano razburjenje. Mestni rotovž,
župnišče in razne šole so bili po-
roščeni. Piatistovski cerkev so mo-
rali podreti. Telefoni so seveda
tudi pretrgani. Škode
je v tem mestu za več milijon-
ov kron. Vse cerkve in javna
posklopja so morali zapreti. Dve
meči sta bili ubiti, mnogo pa jih
je ranjenih. Naša silka kaže glavni
og mesta Kečkemet z rotovžem,
ki je zdaj hudo poškodovan.

Das durch Erdbeben zerstörte Rathaus in Kečkemet.